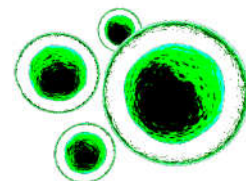

MODLITEBNÍ BUŇKY

Běda mi, kdybych nekázal

- Mezi 20. 9. a 4. 10. 2020 se sejděte u někoho doma ke společné modlitbě.
- Vystavte si kříž nebo ikonu a zapalte před ním svíčku.
- Začněte znamením kříže a vzýváním Ducha sv.: **Přijď, Duchu svatý, naplň srdce svých věřících a zapal v nich oheň své lásky. Sešli svého Ducha a všechno bude stvořeno ---- a obnovíš tvář země. ---- Modleme se: Bože, jenž jsi srdce svých věřících osvětil a poučil, dej, ať v tvém Duchu správně smýšlíme a vždy se radujeme z jeho útěchy. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.**
- Nyní se můžete pomodlit **Žalm 19**: Pokud máte dost textů, můžete se rozdělit se na dva chóry a střídět se v recitování veršů jako při breviáři:
 - Nebesa vypravují o Boží slávě, * obloha hovoří o díle jeho rukou.
 - Svoji řeč předává jeden den druhému, * noc noci sděluje poznatky.
 - Není to řeč lidská, nejsou to slova, * takový hlas od nich nelze slyšet.
 - Jejich tón zvučí celičkou zemí, zní jejich hovor po širém světě. * Bůh slunci na nebi postavil stan.
 - Ono jak ženich z komnaty vyjde, * vesele jako rek, když běží k cíli.
 - Vychází na jednom okraji nebes, probíhá obloukem k druhému konci * a nic se neskryje před jeho žářem.
 - Hospodinův zákon je dokonalý, udržuje při životě. * Hospodinovo svědectví je pravdivé, nezkušený jím zmoudří.
 - Hospodinova ustanovení jsou přímá, jsou pro radost srdci. * Hospodinovo přikázání je ryzí, dává očím světlo.
 - Hospodinova bázeň je čistá, ob stojí navždy. * Hospodinovy řady jsou pravda, jsou nejvyšší spravedlivé,
 - nad zlato vzácnější, nad množství ryzího zlata, * sladší než med, než včelí med z plástve.
 - Jsou poučením i pro tvého služebníka, * když na ně dbá, má odměnu hojnou.
 - Kdo může rozpoznat bludy? * Zprošť mě i vin, jež jsou mi skryty.
 - Též před opovázlivci chraň svého služebníka, * nedopust', aby mi vládli. Pak budu bez vady a shledán čistý, prost množství nevěrností.
 - Kéž se ti líbí řeč mých úst i to, o čem rozjímám v srdci, * Hospodine, má skálo, vykupiteli můj!
 - Sláva Otci i Synu * i Duchu svatému.
 - Jako byla na počátku i nyní i vždycky * a na věky věků. Amen.
- Přečtěte si z Bible úryvek z Prvního listu Korintským: **1 Kor 9,16-23**:
Nemohu se chlubit tím, že kážu evangelium; nemohu jinak, běda mně, kdybych nekázal. ¹⁷ Kdybych to činil ze své vůle, mám nárok na odměnu; jestliže jsem byl povolán, plním svěřený úkol. ¹⁸ Zač tedy mohu čekat odměnu? Za to, že přináším evangelium zadarmo, že jsem se vzdal práva, které mám jako kazatel evangelia. ¹⁹ Jsem svoboděn ode všech, ale učinil jsem se otrokem všech, abych mnohé získal. ²⁰ Židům jsem byl židem, abych získal židy. Těm, kteří jsou pod zákonem, byl jsem pod zákonem, abych získal ty, kteří jsou pod zákonem - i když sám pod zákonem nejsem. ²¹ Těm, kteří jsou bez zákona, byl jsem bez zákona, abych získal ty, kteří jsou bez zákona - i když před Bohem nejsem bez zákona, neboť mým zákonem je Kristus. ²² Těm, kdo jsou slabí, stal jsem se slabým, abych získal slabé. Všem jsem se stal vším, abych získal aspoň některé. ²³ Všecko to dělám pro evangelium, abych na něm měl podíl.
- Přečtěte si k tomuto textu toto krátké zamyšlení:
 - Apoštol Pavel vnímá hlásání evangelia ne jako něco, co dělá navíc, ale jako svou povinnost: „Běda mně, kdybych nekázal.“ Dokonce je ochoten pro to dělat ústupky, kvůli kterým bychom jej mohli podezřívat z jisté vypočítavosti: před židy si nechá pro sebe, že pohanům říká, že nemusí dodržovat Mojžíšův zákon s předpisy o pokrmecích, o obřezání, o svěcení soboty atd.
 - „Všecko dělám pro evangelium, abych na něm měl podíl.“ Myslím, že to byl sv. Jan Maria Vianney, který říkal, že farář nejde do nebe nebo do pekla nikdy sám. Táhne tam za sebou celou svou farnost, výjimky potvrzují pravidlo. Není to tak, že do nebe můžeme jít jen ve společenství s ostatními? Není to jeden z důvodů – i když dost sobecký – proč se starat o to, jak hlásat evangelium?
 - A jak hlásání evangelia vlastně dělat, aby z toho nevznikla náborová akce nebo nabourávání se do svobody druhých? Jak to dělat, aby to bylo v rámci hesla „Nabízím, ale nevnučuji“?
 - Mnohdy víme jenom to, jak hlásání evangelia nedělat: asi ne tak, že budeme rozvěšovat plakáty s nápisy

Ježíš tě miluje nebo chodit dům od domu s Bibli v ruce. Ale jak to dělat, aby to nebylo hloupé? Jak to dělat, aby z nás lidé neměli hořkou pachut'?

- Možná už uděláme dost, když budeme hlásání evangelia vnímat jako věc, kterou se musíme trápit, která nás musí zneklidňovat, když budeme vědět, že je to naše povinnost, již nechceme hodit za záda, ale zatím nevíme, kudy do ní.

- Dopřejte si pár minut ticha, v nichž budete nad textem Písma rozjímat a ptát se, co je v něm řečeno pro vás, nebo se ptát, jak je pro vás důležité nebo nedůležité hlásání evangelia.
- Pokud někdo chce, může pak ostatním říct, co s uvědomil. Když nikdo nechce, nic se neděje.
- Pak můžete pronášet svoje osobní prosby a poděkování. Můžete na ně všichni odpovídat **Prosíme tě, vyslyš nás** nebo **Díky tobě, Pane**
- Pomodlete se **Otče náš**. Můžete přidat i prosbu o přímluvu Panny Marie: **Zdrávas Maria**
- Zakončete požehnáním a znamením kříže: **Dej nám, Bože, své požehnání, chraň nás všeho zlého a doved' nás do života věčného.**
- Můžete zazpívat píseň, např. **Vyvolil si apoštoly** (Kancionál č. 827) nebo píseň **Bárka**.

1. Vy - vo - lil si a - po - što - ly
z lid-ských sy-nů Bo - ží Syn v dí-le spá-sy
k slav-né ro-li: po-má-hat svět zba-vit vin.
I nás vo - láš, Je-zu Kris-te, ži-vo-tem svým
a-by-chom ti věr-ně, čis-tě
slou-ži - li, s te-bou jít se sna-ži - li.

Vyvolil si apoštoly / z lidských synů Boží syn / v díle spásy
k slavné roli: / pomáhat svět zbavit vin. / I nás voláš, Jezu
Kriste, / abychom ti věrně, čistě / životem svým sloužili, /
s tebou jít se snažili.

Slovo Boží uslyšeli, / simě pravdy odvěké; / s horlivostí pak
je seli / v lány světa daleké. / I nám v jasném Božím hlase /
světlo pravdy rozžihá se; / chcem je v sobě uchovat / a dál
světu zvěstovat.

Co jste byli, čím jste žili, / dílo své i domovy / pro Krista jste
opustili, / k jeho službě hotovi. / Stonásob vám všechno
vrátil / nekonečnou mzdou, již splatil / dělníkům své vinice /
k slávě Boží Trojice.

Radosti svých apoštolů, / Beránku a Králi náš, / nám teď
z obětího stolu / naruč lásky otvíráš. / Z našich duší sejmi
viny, / z našich srdcí zaplaš stíny, / než nám krásu tváře
své / zjevíš v září nebeské.

Jak se tehdy srdce chvělo / v apoštolech úžasem, / když jim
Pán dal svoje tělo / před smrtelným zápasem. / I nás nyní ve
svátosti / tělem svým a krví hostí, / celý se nám věnuje, /
s námi v nás se raduje.

Proste za nás Mistra svého, / učitele našich cest, / ať se
svatou vůlí jeho / vždy a rádi dáme vést; / ať v nás nikdy
nezhasíná / světlo pravdy Boha Syna, / jenž nás volá za
Otcem / s Duchem, víry průvodcem.

19 • BÁRKA ME ŽJ

1. Pán za-sta-vil se na bře - hu,
hle - dal li - di ochotné jít
za ním, a - by se sta - li
ry - bá - ři du - ší. R: Můj
Pa - ne, dnes i na mne se dí - váš,
tvo - je ú - sta vy-slo-vi - la mé
jmé - no, svo - ji lod' - ku
na břehu za - ne - chá - vám, spo - lu
s te - bou no-vý za-čít chci lov ...

- Pane, jsem jen ubohý člověk,
poklad můj jsou dvě prázdné ruce,
a čisté srdce tobě oddané.
- Pán potřebuje můj život,
mladé srdce plné nadšení,
samotu duše i kapky potu.
- Dnes vyjít chci spolu s Pánem,
lovit duše sítí jeho Pravdy,
Slovem života, příkladem Lásky.